

Bekännelse utan ånger är värdelös

Det finns många bekännande kristna vars syndabekännelse liknar Akans. De vill, på ett generellt sätt, erkänna sin ovärdighet, men de vägrar bekänna de synder som vilar på deras samvete, och som har framkallat Guds missnöje med sitt folk. På så sätt döljer många sina synder av själviskhet, bedrägeri och oärlighet mot Gud och sina medmänniskor, synder i familjen och många andra synder som det vore rätt att bekänna offentligt.

Äkta ånger kommer ur en känsla av syndens fränstötande karaktär. Dessa allmänna bekännelser är inte frukter av själens verkliga ödmjukelse inför Gud. De ger syndaren en självbelåten inställning att fortsätta som tidigare, tills hans samvete blir förhärdad, och varningar som en gång väckte honom knappast ens ger en känsla av fara, och efter en tid verkar hans syndiga väg riktig.

Alltför sent kommer hans synder att hinna ikapp honom, på den dag när de aldrig mer kan renas av offer eller uppoffringar. Det är stor skillnad mellan att erkänna fakta när de redan bevisats, och att bekänna synder som är kända bara för oss själva och Gud - Signs of the Times, May 5, 1881

Akan kände ingen syndabörda

Det som Akan bedömde som en väldigt liten sak var orsak till stor vanda och sorg för de ansvariga männen i Israel, och så är alltid fallet när det visar sig att Herren är vred på sitt folk. Det är på de män som verkets börda vilar på, som hårdast känner tyngden av folkets synder, och som ber i själsångest på grund av Herrens tillrättavisning. Akan, den skyldige, kände inte bördan. Han tog det väldigt lugnt. Vi finner inte något i berättelsen som visar att han kände sig betryckt. Det finns inget bevis på att han kände ånger, eller förstod sambandet mellan orsak och verkan genom att säga, "Det är min synd som har dragit Herrens missnöje över folket." Han frågade inte, "Kan det bero på att jag stal den där guldplattan och den babyloniska klädnaden att vi förlorade striden?" Han hade ingen tanke på att ställa sitt felsteg tillrätta genom att bekänna sin synd och ödmjuka sin själ.

- Brev 13, 1893

Citaten finns även i SDA bibelkommentar band 2 s. 997.

